

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 30 december 1999

Nr 1308—1316

INNEHÅLL

| Nr | | Sidan |
|------|--|-------|
| 1308 | Lag om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården | 3487 |
| 1309 | Förordning om ändring av förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården ... | 3489 |
| 1310 | Förordning om ändring av 9 § 1 mom. och 12 § 1 mom. förordningen om arbetskrafts- och näringscentraler | 3493 |
| 1311 | Förordning om ändring av förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen | 3494 |
| 1312 | Handels- och industriministeriets beslut om ändring av 2 och 3 § beslut om upprättandet av koncernbokslut i enlighet med det regelverk som används allmänt på den internationella kapitalmarknaden | 3496 |
| 1313 | Social- och hälsovårdsministeriets beslut om ändring av beslut om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland | 3497 |
| 1314 | Skattestyrelsens beslut om ikraftträdande av de grunder för förskottsinnehållning som skall tillämpas under år 2000 | 3499 |
| 1315 | Skattestyrelsens beslut om ändring av Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet ... | 3500 |
| 1316 | Skattestyrelsens beslut om de grunder enligt vilka beskattningsvärdet för mark av annan fastighet än gårdsbruksenhet skall räknas ut vid beskattningen för år 1999 | 3501 |

Nr 1308

Lag

om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 7 a § 1 och 8 mom., sådana de lyder i lag 1134/1996, samt
fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

6 a §

Avgiftstak

I syfte att förhindra en oskäligt stor avgiftsbörda skall det finnas ett maximibelopp på 3 500 mark (*avgiftstak*) för de kostnader som klientavgifterna förorsakar den som använder servicen. Sedan avgiftstaket har nåtts är de tjänster taket gäller avgiftsfria. Vid anstaltsvård är det dock möjligt att uppbära en avgift för klientens uppehälle även efter det avgiftstaket har nåtts. Storleken på av-

giften för uppehälle bestäms genom förordning.

När det sammanlagda beloppet av de avgifter som uppburits hos klienten räknas ut, beaktas avgifter som uppburits under 12 månaders tid från det första besöket som gällt öppenvårdstjänster som tillhandahålls av läkare vid hälsovårdscentraler, individuell fysioterapi, poliklinikbesök, dagkirurgi, vård i serie, dag- och nattvård, rehabilitering eller kortvarig anstaltsvård inom social- och hälsovården. Avgifter som uppburits för tjänster som utnyttjats av ett barn under 18 år beak-

RP 77/1999
ShUB 19/1999
RSv 107/1999

tas tillsammans med de avgifter föräldrarna eller någon annan vårdnadshavare har betalat. Härvid är tjänsterna i enlighet med 1 mom. avgiftsfria för alla dem vars avgifter beaktas tillsammans. Hos barn under 18 år får inte ens avgift för uppehälle uppbäras.

Hälsovårdscentralen i klientens hemkommun kan i syfte att förverkliga avgiftstaket samla in uppgifter om de klientavgifter som betalts. Andra verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården får inte lämna ut uppgifter om avgifter till hälsovårdscentralen utan klientens samtycke.

7 a §

Avgifter för barndagvård

För daghemsvård och familjedagvård enligt lagen om barndagvård (36/1973) kan bestämmas en månadsavgift. Avgiften kan uppbäras för högst elva kalendermånader un-

der ett verksamhetsår. Om ett barn är i dagvård alla månader under ett verksamhetsår och barnet under ett verksamhetsår är borta från dagvården av någon annan orsak än sjukdom högst tre fjärdedelar av det antal vårddagar per månad som ligger till grund för månadsavgiften, kan avgiften dock uppbäras för 12 månader. Vid beräkningen av antalet frånvarodagar beaktas frånvaro som uppgetts på förhand.

Avgiften för heldagsvård får vara högst 1 100 mark per barn. En avgift som är mindre än 100 mark uppbärs inte för ett barn.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 1309

Förordning**om ändring av förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av omsorgsministern, förordnad att handlägga ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde,

ändras i förordningen den 9 oktober 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (912/1992) 3 § 5 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 mom., 8 a och 8 b §, 9 § 1, 2 och 6 mom., 12 §, 13 § 1 mom., 14 § 1 mom. och 23 §,

av dessa lagrum 3 § 5 mom., 7 § 1 mom och 13 § 1 mom. sådana de lyder i förordning 1648/1992, 8 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 290/1997, 8 a och 8 b § samt 9 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i förordning 772/1998, 12 § sådan den lyder i förordning 290/1997 och 772/1998, 14 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 1386/1993 samt 23 § sådan den lyder i förordning 1335/1994, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i nämnda förordning 1648/1992, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., samt till förordningen ett nytt 5 a kap. som följer:

3 §

Service i hemmet

— — — — —
För tillfällig hemservice kan uppbäras en skälig avgift som kommunen bestämmer. I fråga om tillfällig hemsjukvård kan högst 60 mark uppbäras för hembesök av läkare eller tandläkare och högst 35 mark för hembesök av någon annan person. För tillfällig hemsjukvård får dock inte uppbäras någon särskild avgift hos personer som får fortgående hemsjukvård enligt 1 mom.

För specialiserad sjukvård som ges i klientens hem kan uppbäras en avgift enligt 8 §. För vård som ges i serie får dock uppbäras högst en avgift enligt 11 §.
— — — — —

7 §

Avgifter för öppenvård vid hälsovårdscentral

För läkartjänster inom öppenvården vid hälsovårdscentral kan i enlighet med vad huvudmannen för hälsovårdscentralen beslutar uppbäras avgift som följer:

1) en årsavgift på högst 120 mark som gäller 12 månader från betalningsdagen vid den hälsovårdscentral till vilken avgiften har betalats; om klienten inte har betalt årsavgift uppbärs hos honom en besöksavgift på högst 60 mark oberoende av antalet besök, eller

2) en besöksavgift på högst 60 mark; avgiften får dock uppbäras endast för de tre första besöken på samma hälsovårdscentral under kalenderåret.
— — — — —

8 §

Sjukhusens poliklinikavgifter

Hos en person som undersöks eller behandlas på polikliniken vid ett sjukhus eller någon annan verksamhetsenhet som avses i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) eller på hälsovårdscentralens poliklinik vid ett specialistlett sjukhus kan uppbäras högst 120 mark per besök. I samband med den jour som hälsovårdscentralen och sjukhuset gemensamt ordnar på sjukhuset kan samma avgift uppbäras vardagar mellan klockan 22.00 och 7.00 samt på lördagar, söndagar och helgdagar hos alla som har fyllt 15 år.

8 a §

Dagkirurgi

För ett dagkirurgiskt ingrepp som görs i operationssal och som förutsätter allmän anestesi, omfattande bedövning eller intravenös medicinering kan i stället för den avgift som anges i 8 § uppbäras högst 400 mk.

8 b §

Laboratorieundersökningar och radiologiska undersökningar

För laboratorieundersökningar och radiologiska undersökningar som görs efter remiss från privatläkare och till vilka inte ansluter sig andra undersökningar eller behandlingsåtgärder kan uppbäras högst en avgift som motsvarar kostnaderna för produktion av servicen.

9 §

Undersökning och vård av mun och tänder

För undersökning och vård av mun och tänder vid en hälsovårdscentral kan uppbäras en grundavgift på högst 35 mark per besök. För vård som ges av en specialtandläkare kan dock i grundavgift uppbäras högst 70 mark per besök.

Utöver grundavgiften enligt 1 mom. kan för undersöknings- och behandlingsåtgärder uppbäras högst följande avgifter:

| | | |
|---|---------------|--------|
| 1) Undersökningar | | |
| a) undersökningar som hänför sig till åtgärdsområdet 0 i bilaga till den gällande sjukförsäkringersättningstaxan, per besök | | 30 mk |
| b) röntgenundersökningar per tandbild | | 30 mk |
| c) röntgenfotografering av käkarna och hela tandgården | | 60 mk |
| 2) Profylaktisk behandling | | |
| a) behandling som hänför sig till åtgärdsområdet 1 i bilaga till den gällande sjukförsäkringersättningstaxan, för profylaktisk behandling och hälsofostran, per besök | | 30 mk |
| b) högst 30 minuters basvård av tänder och stödjevådnader | | 60 mk |
| c) över 30 minuters basvård av tänder och stödjevådnader | | 125 mk |
| 3) Vård av sjukdomar med undantag av nedan angivna protetiska åtgärder | | |
| a) för åtgärder enligt grupperna i bilaga E till den gällande sjukförsäkringersättningstaxan: | | |
| | sf-kod | avgift |
| | 0 — 299 | 30 mk |
| | 300 — 499 | 60 mk |
| | 500 — 799 | 125 mk |
| | 800 — 1 099 | 180 mk |
| | 1 100 — 1 299 | 250 mk |
| 4) Protetiska åtgärder | | |
| a) vård av protes: | | |
| med grundering | | 180 mk |
| reparation | | 125 mk |
| b) protes med akryldelar och helprotes | | 600 mk |
| c) kronor och bryggor per tand .. | | 600 mk |
| d) skeletterad protes | | 730 mk |

Avgifter som anges i 1—4 mom. får inte uppbäras hos personer som inte har fyllt 19 år. Hos den som har frontmannatecken, fronttjänsttecken, fronttecken eller veteran-tecken eller som har ett i 2 § lagen om rehabilitering för personer som tjänstgjort i vissa uppdrag under Finlands krig (1039/1997) avsett intyg om deltagande i minröjning enligt 1 § 1 mom. 3 punkten i lagen, får avgift inte uppbäras för tandkontroll, profylaktisk

behandling eller kliniskt arbete som hör till protetik.

12 §

Kortvarig anstaltsvård

Hos den som är i kortvarig anstaltsvård kan i grundavgift uppbäras högst 150 mark per vårdperiod för vård och uppehälle, om vårdperioden består av minst 3 vård dagar. Grundavgift får dock inte uppbäras hos den som vårdas på en psykiatrisk verksamhetsenhet eller en verksamhetsenhet för missbrukarvård. För vård och uppehälle kan hos den som vårdas på en psykiatrisk verksamhetsenhet uppbäras högst 70 mark per vård dag och i annan kortvarig anstaltsvård högst 135 mark per vård dag. Vid hälsovårdscentraler eller på sjukhus eller vid deras verksamhetsenheter får avgifter dock inte uppbäras hos dem som inte har fyllt 18 år till den del vård dagarna är fler än sju under ett kalenderår. Avgifter får inte heller uppbäras för observationstid enligt 9 § mentalvårdslagen (1116/1990), om inte den som tagits in för observation på basis av observationen meddelas ett sådant beslut om vård oberoende av vederbörandes vilja som avses i 8 § mentalvårdslagen.

Per kalenderdygn får uppbäras vård dagsavgift endast en gång. Om klienten flyttas direkt till en annan anstalt får den remitterande anstalten inte uppbära avgift för den dag då klienten flyttas.

Om en klient tas in för anstaltsvård inom loppet av 12 dygn från den tidpunkt då den föregående vårdperioden avslutades, får hos honom inte uppbäras grundavgift för den nya vårdperiod som inleds.

13 §

Avgifter för dag- och nattvård

Om det från vårdsynpunkt är ändamålsenligt att någon vårdas på hälsovårdscentral, sjukhus eller dess verksamhetsenhet eller vid en anstalt inom socialvården eller någon annan verksamhetsenhet antingen endast om dagen (*dagvård*) eller endast om natten (*nattvård*), kan hos honom eller henne uppbäras högst 67 mark per dygn i stället för den avgift som anges i 12 §.

14 §

Avgifter för rehabilitering

För rehabilitering som avses i 3 § 2 mom. 6 punkten förordningen om medicinsk rehabilitering (1015/1991) och som ges handikappade i form av anstaltsvård eller för rehabilitering som ges såsom specialomsorger om utvecklingsstörda kan uppbäras högst 50 mark per vård dag.

23 §

Avgift för läkarintyg

För intyg och utlåtande som ges av läkare och tandläkare kan uppbäras högst 150 mark, enligt typen av intyg och utlåtande. Avgift får inte uppbäras för intyg eller utlåtanden som hör till vården inom folkhälsoarbetet eller för friskintyg som baserar sig på uppgifter som insamlats i samband med skol- och studenthälsovården (*friskintyg för ungdomar*).

5 a kap.

Avgiftstak inom hälso- och sjukvården

26 a §

Avgiftstak

Vid uträkning av avgiftstaket enligt 6 a § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården beaktas inte

1) avgifter som ersätts med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981), lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948), trafikförsäkringslagen (279/1959) eller patientskadlagen (585/1986) eller avgifter för vård som ersätts med stöd av en motsvarande tidigare lag,

2) avgifter för vilkas betalning klienten har fått utkomststöd,

3) avgifter som uppbärs av dem som avses ovan i 24 §.

För tjänster som avses i 1 mom. 1 och 3 punkten kan uppbäras en i förordningen fastställd avgift fastän beloppet av de avgifter som klienten betalt överskrider avgiftstaket.

När avgiftstaket har överskridits får i kort-

varig anstaltsvård uppbäras högst 70 mark per vård dag.

26 b §

Uppföljning av avgifter

Klienten skall visa att det avgiftstak som avses i 6 a § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården har överskridits. Klienten skall ges ett uppföljningskort med hjälp av vilket avgifterna följs upp. När avgiftstaket har överskridits skall ett intyg om detta utfärdas för klienten. Intyget kan utfärdas av sådan verksamhetsenhet i kommunen eller samkommunen som tillhandahåller tjänster som omfattas av avgiftstaket. För att

få intyget skall klienten vid behov visa upp verifikationer i original på avgifter som betalats för tjänster som tillhandahållits klienten själv eller minderåriga barn som klienten försörjer.

Hälsovårdscentralen kan för uppföljning av när avgiftstaket nås föra register över de klientavgifter som en klient har betalt. I registret får antecknas endast klientens identifikationsuppgifter, vårdplatser samt fastställda och betalda avgifter.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 1310

Förordning**om ändring av 9 § 1 mom. och 12 § 1 mom. förordningen om arbetskrafts- och näringscentraler**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av handels- och industriministern
ändras i förordningen den 31 januari 1997 om arbetskrafts- och näringscentraler (93/1997)
9 § 1 mom. och 12 § 1 mom. som följer:

9 §

Ledningsgruppen

Vid centralen finns en ledningsgrupp till vilken hör direktören, avdelningscheferna, den tjänsteman som svarar för centralens gemensamma administrativa och ekonomiska frågor, vid en tvåspråkig central den tjänsteman som svarar för samordnandet av den svenskspråkiga serviceverksamheten samt företrädare för personalen i enlighet med vad som bestäms i arbetsordningen.

12 §

Avgörande av ärenden

Ärendena avgörs av direktören eller, enligt vad som bestäms i denna förordning eller på något annat ställe, av avdelningschefen eller en annan tjänsteman vid centralen, som i arbetsordningen har givits beslutanderätt. Direktören avgör de ärenden som gäller centralen på föredragning av den tjänsteman som enligt arbetsordningen skall föredra ärendet i fråga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

Nr 1311

Förordning**om ändring av förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
upphävs i förordningen den 30 december 1993 med stadgar för trafikförsäkringscentralen (1627/1993) 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 311/1999,
ändras 9 § 2 mom., mellanrubriken före 16 § som upphävs, 21 § 2 mom. samt 26 § 2 mom., av dessa lagrum 9 § 2 mom. sådant det lyder i förordning 455/1995 och 21 § 2 mom. sådant det lyder i förordning 1524/1995, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda förordning 455/1995, en ny 1 a-punkt som följer:

| | |
|---|--|
| 2 § | <i>Underställning</i> |
| Trafikförsäkringscentralen skall | 17 § |
| ----- | ----- |
| 1 a) bevilja ägare av motorfordon i 15 § 4 mom. trafikförsäkringslagen avsedd trafikförsäkring, | 21 § |
| ----- | ----- |
| 9 § | De avgifter som uppbärs för ersättningsutgifterna och för trafikförsäkringscentralens övriga utgifter fördelas mellan medlemsbolagen i förhållande till deras premieintäkter av trafikförsäkringen i Finland. |
| ----- | 26 § |
| Vid mötet har varje medlemsbolag en röst. Dessutom har medlemmarna sammanlagt 1000 röster som fördelas mellan bolagen i förhållande till den senast kända premieintäkt som under ett kalenderår influtit av deras trafikförsäkringsrörelse i Finland. Ett bolag får vid mötet rösta med högst en tredjedel av det röstetal som är företrätt vid mötet. När detta moment tillämpas betraktas ett bolag som är etablerat i flera stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet jämte dess filialer som ett enda bolag. | ----- |
| ----- | Ett bolag som har utträtt ur trafikförsäkringscentralen är, utöver vad som föreskrivs nedan, skyldigt att till centralen betala de avgifter som avses i 21 § fram till den tidpunkt då det utträdde. Har bolaget i förskott betalat mera än den slutliga avgiften, skall trafikförsäkringscentralen utan dröjsmål till det bolag som utträtt återbära den andel som betalats för mycket. |
| ----- | ----- |

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000. ningen förutsätter för vidtas innan förordningen träder i kraft.
Åtgärder som verkställigheten av förord-

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1312

Handels- och industriministeriets beslut**om ändring av 2 och 3 § beslut om upprättandet av koncernbokslut i enlighet med det regelverk som används allmänt på den internationella kapitalmarknaden**

Utfärdat i Helsingfors den 22 december 1999

Handels- och industriministeriet har
ändrat i sitt beslut den 21 oktober 1998 om upprättandet av koncernbokslut i enlighet med det regelverk som används allmänt på den internationella kapitalmarknaden (766/1998) 3 § 3 punkten samt
fogat till 2 § ett nytt 2 mom. som följer:

2 §

Upprättandet av ett internationellt koncernbokslut

Om förutsättningen för handel med värdepapper som kan jämföras med offentlig handel, i en stat som avses i 1 § 1 punkten, är att värdepappersemittenten i fråga har upprättat sitt koncernbokslut med iakttagande av ett annat bokslutsregelverk som används allmänt på den internationella kapitalmarknaden än det som avses i 1 mom., får den bokföringsskyldige som avses i 1 § 1 och 2 punkten upprätta sitt koncernbokslut med iakttagande av detta regelverk förutsatt att det koncernbokslut som skall upprättas stämmer överens med reglerna i det direktiv som nämns i 1 mom.

3 §

Uppgifter som kompletterar koncernbokslutet

I ett sådant koncernbokslut som avses i 2 § skall dessutom tas upp

3) de uppgifter som förutsatts i 5, 9 eller 11 § finansministeriets beslut om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemittenter (390/1999), om offentlig handel bedrivs med värdepapper som den bokföringsskyldige har satt i omlopp samt

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000.

Den bokföringsskyldige får dock tillämpa detta beslut på det koncernbokslut som upprättas över den räkenskapsperiod som har gått ut den 31 december 1999 eller före detta.

Helsingfors den 22 december 1999

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

Regeringsrådet Timo Kaisanlahti

Nr 1313

Social- och hälsovårdsministeriets beslut**om ändring av beslut om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland**

Utfärdat i Helsingfors den 23 december 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har
ändrat 5 § i social- och hälsovårdsministeriets beslut om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland av den 5 juni 1995 och
tillfogat beslut nya 6 a, 6 b och 6 c § enligt följande:

5 §

Dessutom har de skadeförsäkringsbolag, som enligt sin koncession har rätt att bedriva skadeförsäkringsverksamhet i enlighet med 1 § 1 punkten och vilka har gjort en anmälan om att påbörja verksamhet som avses i lag om olycksfallsförsäkring (608/1948) 29 § 1 mom., rätt att bedriva försäkringsverksamhet som avses i lag om olycksfallsförsäkring.

6 a §

Ett avtal där rätten till återköp är begränsad till vid oförutsedda tidpunkter uppkomna situationer och enligt vilket försäkringsbolaget har skyldighet att betala förmånstagaren pension under minst två år, med regelbundna högst ett halvårs mellanrum, kan alltid anses som en pensionsförsäkring tillhörande livförsäkringsklasserna 1 eller 3, om inte avtalet innehåller ett gällande dödsfallsskydd som är premiesatt enligt motsvarande dödlighetsgrunder. Om avtalet innefattar ovan avsett gällande dödsfallsskydd, kan avtalet anses tillhöra klasserna 1 eller 3, såframt åtminstone ett av följande villkor uppfylls:

1) det livförsäkringsskydd som förändras med totalbeloppet av försäkringens sparmoment eller kapitalvärdet av familjepensionsskyddet uppgår under pensionstiden till

högst 80 % av försäkringens sparbelopp vid respektive tidpunkt;

2) under varje tidsperiod av pensionstiden, då livförsäkringsskyddet eller familjepensionsskyddet inte förändras, finns en tidpunkt då detta skydd, eller för familjepensionsskyddets del skyddets kapitalvärde, utgör högst 80 % av försäkringens dåvarande sparbelopp. En förändring som beror på indexvillkor betraktas inte som en förändring i skyddet.

6 b §

Ett avtal kan anses som en kapitalförsäkring tillhörande livförsäkringsklasserna 1 eller 3 om det uppfyller minst ett av följande villkor:

1) risksummans egenvärde är vid varje tidpunkt under avtalstiden minst 5 % av försäkringens sparbelopp;

2) risksummans egenvärde är vid varje tidpunkt under avtalstiden minst 5 % av alla premier som sammanlagt betalats vid denna tidpunkt;

3) under varje tidsperiod av avtalstiden, då försäkringsskyddet för den försäkrade risken inte förändras, finns en tidpunkt, då risksummans egenvärde är minst 5 % av försäkringens sparbelopp vid denna tidpunkt.

En förändring i sparsumman som beror på indexvillkor betraktas inte som en förändring;

4) en försäkringspremie, som beräknats enligt vedertagna grunder och metoder med undantag för att sannolikheten för att tidsmässigt oförutsedda, i avtalet avsedda händelser skall inträffa har antagits vara noll under en lämpligt vald tidsperiod, avviker från en försäkringspremie på normala grunder med minst 3 %.

6 c §

Ett sådant avtal, där förmånerna bestäms såsom i 6 a § definierade pensionsförsäk-

ring och där återköpsrätten inte är begränsad i 6 a § beskrivet sätt, kan anses tillhöra klasserna 1 eller 3 om det uppfyller villkoret i 6 b § 4 punkten.

Ett avtal som slutits innan 1 september 1995 och som uppfyller de vid avtalstidpunkten gällande livförsäkringsavtalsvillkoren kan anses tillhöra livförsäkringsklass 1. Avtal som i övrigt till sitt innehåll hör till livförsäkringsklasserna 1 eller 3, men som inte uppfyller villkor i 6 a—6 c §, anses tillhöra livförsäkringsklass 6.

Detta beslut träder i kraft den 31 december 1999.

Helsingfors den 23 december 1999

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Biträdande avdelningschef Jorma Heikkilä

Nr 1314

Skattestyrelsens beslut**om ikraftträdande av de grunder för förskottsinnehållning som skall tillämpas under år 2000**

Utfärdat i Helsingfors den 15 december 1999

Skattestyrelsen har med stöd av 4 § 1 mom. lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) bestämt:

1 §

På prestationer som betalas i januari och februari 2000 skall förskottsinnehållning verkställas enligt de innehållningsprocenter som var i kraft den 31 december 1999 eller enligt de innehållningsprocenter som skattebyrån bestämt för år 2000. Vid beräkningen av förskottsinnehållningens belopp skall man inte ta i beaktande under år 1999 betalda prestationer eller på dessa verkställda förskottsinnehållningar.

2 §

På löner, pensioner och andra i lagen om förskottsuppbörd avsedda prestationer som betalas den 1 mars eller senare under år 2000 tillämpas de innehållningsprocenter som fastställts för år 2000. Vid beräkningen av förskottsinnehållningens belopp 1.3.2000 eller senare skall man inte ta i beaktande i januari och februari 2000 betalda prestationer eller på dessa verkställda förskottsinnehållningar.

Om skattekortet försetts med en bestämmelse om att förskottsinnehållningsprocenten

stiger med ökande inkomster (s.k. graderat skattekort), skall löner, pensioner och andra förskottsinnehållningspliktiga prestationer som betalats i januari och februari 2000 tas i beaktande vid beräkningen av förskottsinnehållningens belopp 1.3.2000 eller senare.

3 §

Förskottsinnehållningen verkställs på ovan i 1 och 2 § angivet sätt

1) på lön som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd;

2) på arbetsersättningar och bruksavgifter som avses i 25 § lagen om förskottsuppbörd, om inte prestationsmottagaren införts i förskottsuppbördsregistret;

3) samt på pensioner, förmåner och andra förskottsinnehållningspliktiga prestationer, om inte förskottsinnehållningens belopp bestämts genom förordning.

4 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 15 december 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*Överinspektör *Päivi Lilja*

Nr 1315

Skattestyrelsens beslut
om ändring av Skattestyrelsens beslut om deklarationsskyldighet

Utfärdat i Helsingfors den 20 december 1999

Skattestyrelsen har med stöd av 8 § 1 mom., 10 § 2 och 3 mom, 13 § 3 och 4 mom. samt 17 § 2 och 3 mom. lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/95) *ändrat* 13 § 1 mom. Skattestyrelsens beslut den 12 december 1996 om deklarationsskyldighet (SkatteSb 1117/96) som följer:

13 §

Medverkande i skatteförslagsförfarandet

Fysiska personer och dödsbon som inte fått en deklarationsblankett av skatteverket är inte skyldiga att lämna in skattedeklaration inom den i 4 § 1 mom. stadgade tiden. Skattedeklaration skall dock lämnas in senast den i 2 mom. utsatta tiden om den skattskyldige inte heller fått ett skatteförslag.

Helsingfors den 20 december 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Ett rättat skatteförslag returneras senast den 19 juni till det skatteverk som skickat förslaget.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000. Beslutet tillämpas första gången på de skattedekclarationer som skall lämnas in för 1999 års beskattning.

Överinspektör *Kristiina Virmajoki*

Nr 1316

Skattestyrelsens beslut**om de grunder enligt vilka beskattningsvärdet för mark av annan fastighet än gårdsbruksenhet skall räknas ut vid beskattningen för år 1999**

Utfärdat i Helsingfors den 21 december 1999

Skattestyrelsen har med stöd av 23 § 4 mom. förmögenhetsskattelagen den 30 december 1992 (1537/92) beslutat:

1 §

Grunder

Som grund enligt vilken beskattningsvärdet för mark räknas ut används de kommunvisa tomtpriskartor och värderingsanvisningar som togs i bruk i förmögenhetsbeskattningen för 1994, sådana de är i granskad form år 1999.

Om det inte har getts någon värderingsanvisning för marken eller något värde i tomtpriskartan eller om det i de grunder som skall beaktas vid fastställandet av gängse värde för marken skett väsentlig förändring, uträknas beskattningsvärdet genom att en kommunvis värderingsanvisning och tomtpriskarta som gäller ett likartat område efterföljs i tillämpliga delar.

2 §

Beskattningsvärdenivån

Som beskattningsvärde anses 73,5 procent av den gängse prisnivån som värderingsanvisningarna och tomtpriskartorna utvisar (*normgivande värde*). Har värdena i värde-

ringsanvisningen eller tomtpriskartan rättats i beskattningen för det föregående året, betraktas som beskattningsvärde det normgivande värde som räknats ut på basis av det rättade värdet.

3 §

Avvikelser från det normgivande värdet

Om föregående års beskattningsvärde ligger under det normgivande värdet, uträknas markens beskattningsvärde genom att förhöja föregående års beskattningsvärde på följande sätt:

| Föregående års beskattningsvärde | Förhöjning |
|--------------------------------------|--|
| under 80 % av det normgivande värdet | 20 %, dock till minst 70 procent av det normgivande värdet |
| minst 80 % av det normgivande värdet | 10 % |

Markens beskattningsvärde fastställs dock högst till det normgivande värdet.

Nr 1316

4 §

Tillämpning av det gängse värdet

Om markens gängse värde är lägre än det värde som räknats ut enligt detta beslut eller om det är fråga om annan mark än byggnadsmark, anses det gängse värdet som beskattningsvärde för mark.

Helsingfors den 21 december 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*

5 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 31 december 1999. Beslutet tillämpas på beskattningen för 1999.

Överinspektör *Eila Närhi*